

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Theologico-Moralis De Sacris Ecclesiasticorum Ministeriis, Hoc est, De Horis Canonicis, & Missæ Sacrificio

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, Anno 1695.

Caput XIII. Explicatur necessitas celebrandi aut communicandi, quæ in defectu confessarij excusat communicaturum, à confessione mortalium necessario præmittenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42206

CAPUT XIII.

Explicatur necessitas celebrandi aut communicandi, qua in defectu confessorij excusat communicaturum, à confessione mortalium necessario pramittenda.

Dictum est superiori capite, nisi sit necessitas, & desit confessarius, ubi nomine necessitatis non intelligitur qualiscunq; sed gravis, & urgens, qualis ferè esse solet in triplici jam dicendo casu. Primò, quando Sacerdoti ex officio incumbit celebrare, & ipsi deest copia Confessorii. *Trid sess 13 c 7.* Ita Parocho ex officio incumbit celebrare festis & dominicis, item pro defuncto præsente, aut benedictione nuptiarum, vel cum pro moribundo debet conferre viaticum, similiter quando Sacerdos simplex rogatur ab aliis, die festo non habentibus, qui ipsis Sacrum legant, aut quando ipse carere deberet sacro die festo, vel tempore Paschatis omittere Communionem paschalem. Quamvis id alii negent arbitrantes præceptum juris divini, quale esse volunt

Non sufficit necessitas qualiscunq; sed gravis & urgens.

Erítne talis, quando Sacerdoti ex officio incumbit celebrare.

Aut quando Sacerdos cogitur carere sacro die festo, vel communionem paschali.

lunt de præmittenda confessione ante Communionem, præferendum esse præcepto Ecclesiastico de Sacro aut Communionem paschali; Verùm non est certum confessionem mortalium Communioni esse præmittendam vi præcepti divini, imò probabile est solum id fieri debere præcepti Ecclesiastici, ut docent *Suar. Less.* & alii contra

Aut quando accepto stipendio pro dicendis Missis, hæ differri non possunt.

plures recentiores. Vel denique quando accepit stipendium, pro dicendis Missis, & hæ differri non possunt, aut Capellanus ratione Capellaniæ tenetur facere Sacrum. In his tamen casibus censetur Sacerdoti probabiliter incumbere celebrare ex officio. Quæ

Quid si in his casibus alium facile possit substituere. Vel quando Sacerdos jam cœpto Sacro recordatur peccati mortalis, aut novum admittit.

tamen omnia ita intelligenda videntur, si videlicet non possit aliū facile substituere. Vid. *Gob. tr. 4. cas. 16.* Secundò, quando inchoato jam Sacro vel recordatur peccati mortalis ante admissi, vel novum committit. Non enim tenetur recedere ab Altari ut confiteatur, quia vix sine scandalo fieri potest talis recessus, & nimis indecorè Sacrum abrumpitur per recessum ab Altari. Neque tenetur advocare ad se Sacerdotem, cui confiteatur, ob utramque jam di-

ctam

UT SACRAMENTO. 95

etiam causam, nisi fortè habeat Sa-
 cerdotem alium sibi ministran-
 tem, vel Sacrum interrumpatur
 Concione, atque ita sine incom-
 modo confiteri valeat. Tertiò,
 quando Laicus nequit omittere
 Communionem sine ignominia
 & gravi nota, ut si in scamno
 cõmunicantium recordetur mor-
 talis, ante vel post ultimam Con-
 fessionem commissi; Atque in his
 casibus jam dictis, loco Confes-
 sionis præmittenda erit Contri-
 tio: Quod si tamen ob brevita-
 tem temporis, aut mentis pertur-
 bationem, urgente necessitate
 communicandi, non posses con-
 teri, adhibito conatu conterendi,
 excusaberis à peccato; quamvis
 eo casu, utpotè indispositus, gra-
 tiam non accipies; nisi fortè cre-
 dens te esse contritum, sis dun-
 taxat attritus: Jam etiam ex pro-
 babili plurium sententia gratiam
 obtinebis. Si recorderis peccati
 mortalis ante ultimam Confes-
 sionem admissi, non teneberis de
 illo in prædictis circumstantiis
 novum dolorem elicere; si ante
 Confessionem elicueris dolorem,
 ex motivo extendente se ad om-
 nia peccata, & consequenter ad
 illud

Aut deniq;
 quando lai-
 cus sine ig-
 nominia &
 gravi nota
 nequit o-
 mittere cõ-
 munionem.
 Eritne in si-
 milibus ca-
 sibus præ-
 mittenda
 contritio.
 Quid si ob
 mentis per-
 turbationẽ
 non possis
 contereri.

Quid si re-
 corderur
 peccati
 mortalis
 ante ultimã
 confessio-
 nem admissi.

illud oblitum. Quia per prædictam Confessionem statum gratiæ obtinuisti, & justificatus es. Hinc tamen non rectè inferes, ut nonnulli docuerunt, non teneri te redire ad Confessionem, si recorderis peccati mortalis in ultima Confessione obliti; eò quòd per factam priorem Confessionem justificatus fueris. Nam hæc sententia, præterquam quod ab inquisitione Hispaniæ reprobata sit, communi praxi ac consuetudini contrariatur. Ut proindè rectè concludamus, præceptum Confessionis præmittendæ ante sacram Communionem, non solum esse de Confessione integra formaliter, sed etiam materialiter tali.

Quando cõ-
fessatur de-
esse copia
Confessarii.

Gob. l. c. Porro Confessarius deesse censebitur, quando nullus haberi potest, nisi cum magna difficultate, quæ difficultas æstimari debet, expendendo distantiam loci, debilitatem virium, &c. vel si adsit quidem alius Sacerdos, sed is careat jurisdictione; vel cui non possis sine gravi damno tuo vel alieno confiteri. Circa quæ observandum est Decretum Concilij Trid. *sess. 13 c. 7.* quo præcipitur Sacerdotibus, ut si urgente necessi-

Quid dicendum de decreto Trid. quo præcipitur

necessitate absque praxia Con-
 fessione celebraverint, quamprimum confiteantur. Quæ particula
 quamprimum, et si significet se-
 cundum *Dian.* & *alios plures* necessitate, nondum confessus quamprimū
Doctores teneri Sacerdotem in-
 tratriduum, & quidem sub mor-
 tali confiteri à lecto Sacro. Exi-
 stimant enim Sacerdotem illum
 confiteri quamprimum, qui saltē
 intra triduum confessus fuerit: &
 hæc sententia est communis, mul-
 tūmque probabilis. Alii tamen
 putarunt hanc particulam esse
 meri consilii; Adeoque Sacerdo-
 tem non peccatūm, modò con-
 fiteatur tunc, quando iterum est
 celebraturus. Verū hæc senten-
 tia ab *Alexandro VII. num. 38.*
 doceri & præticari est prohibita:
 Videtur tamen non improbable,
 hoc præceptum solū obligare
 sub veniali. Vid. *Tamb. in meth.*
somm. c. 1. §. 6. Ledesm. &c. Com-
 muniior tamen & probabilior sen-
 tentia est, obligare sub mortali,
 quia materia præcepti videtur esse
 gravis, & multūm conducens ad
 venerationem hujus Mysterii con-
 servandam; Adeoque Sacerdos
 tenetur sub gravi obligatione
 confiteri quamprimum, id est ter-

tio saltem die post Sacrum sine pravia confessione factum, esto non habeat animum celebrandi, aut nullo alio titulo ad confessionem obligetur. Hoc tamen præceptum probabiliter non obligat illos Sacerdotes, qui habentes occasionem confitendi, eâ non utuntur, vel ex oblivione, vel inadvertentia sui mali statûs: Imò etiam ex malitia, quia verba Concilii eos solos comprehendunt, qui confessionem omiserunt urgente necessitate. Vid. Gob. tr. 3. cas. 16. Tamb. Dian. &c.

C A P U T XIV.

De dispositione corporis ad dignè suscipiendam Eucharistiam.

Quid dicendum de maculis, aut alia corporis immunditia.

Quod attinet ad dispositionem corporis; certum est nullas maculas, aut aliâ corporis immunditiæ per se loquendo Communionem impedire. Quia ad hujus Sacramenti susceptionem non requiritur tam mundities corporis, quam animæ. Sunt tamen hujusmodi corporis immunditiæ propter decentiam, quantum fieri potest, amon-